

БРАТЯ ГРИМ КУКУМЯВКАТА

Превод от немски: [Неизвестен], 1995

chitanka.info

Преди няколко века, когато хората още не били толкова умни, колкото са днес, в един малък град се случила странна история.

През нощта от съседната гора прелетяла кукумявка и се озовала в хамбара на един гражданин. През деня не се осмелила да изхвъркне от страх, че другите птици, като я видят, ще се разкряскат страхотно и останала в скривалището си.

Сутринта, когато ратаят влязъл, за да вземе слама, толкова се уплашил от свитата в ъгъла кукумявка, че начаса побягнал да съобщи на господаря си, че в хамбара има чудовище, каквото не бил виждал през живота си. То страшно въртяло очи и като нищо можело да погълне всекиго.

— Добре те познавам — рекъл господарят. — Смелостта ти стига да гониш косовете по полето, но видиш ли умряла кокошка, най-напред вземаш тояга, и тогава се приближаваш до нея. Ще трябва сам да видя чудовището — добавил той.

Казал това и смело влязъл в хамбара. Ала щом съзрял странното и грозно животно, уплашил се не по-малко от своя ратай и с няколко скока се озовал навън. После се затичал при съседите си и горещо ги замолил да му помогнат, като прогонят непознатия звяр. И без друго целият град щял да изпадне в беда, ако чудовището успеело да се измъкне от хамбара.

Вдигнала се голяма врява и шум по всички улици. Гражданите пристигали, въоръжени с пики, вили, коси и брадви, сякаш щели да потеглят на бой с неприятелска войска. Накрая се явили и градските съветници начело с кмета. Като се строили в редици, тръгнали към хамбара и го обкръжили от всички страни. После най-сърцатият от тях пристъпил напред и влязъл вътре с насочено копие, но бързо изскочил обратно със страшен вой и с пребледняло лице, без да може да каже нито дума. Още двама се претрашили да влязат, но и с тях се случило същото.

Накрая пред всички застанал едър, силен мъж, известен с воинските си подвизи. Той рекъл:

— Само с гледане няма да прогоните чудовището. Трябва да се пипа здраво, но това, което виждам, е, че всички сте се превърнали в баби и никой няма желание да се бори.

След тези думи наредил да му донесат ризницата, меча и копието. Всички славели неговото безстрашие, макар повечето да били

загрижени за живота му. Разтворили двете врати на хамбара и видели кукумявката, която междуременно била кацнала по средата на дебела напречна греда. Юнакът заповядал да му донесат стълба и, като я поставили, заизкачвал се нагоре. Всички завикали да се държи мъжки, като му препоръчвали да се уповава на Свети Георги, който убил дракона. Скоро мъжът стигнал горе и кукумявката усетила, че се качва за нея. Объркана от врявата на хората, тя не знаела накъде да се измъкне, наежила перушината си, завъртяла очи, затракала с клюна, разперила крила и забухала с дрезгав и зловец глас.

— Удряй, удряй! — викало множеството отвън на безстрашния герой.

— Ако някой застане тук, дете съм аз, няма да крещи „удряй“.

Наистина поставил крак на още едно стъпало по-нагоре, но захванал така да се тресе, че му призляло и започнал да слиза надолу.

И така не останал никой, който да се осмели да се изложи на опасността.

— Чудовището — казвали те — с тракането на клюна си и с дъха си рани смъртно най-силния мъж измежду нас, та ние, другите, ли ще можем да направим нещо?

Съвещавали се дълго какво да сторят, за да не загине целият град. Дълго време всичко изглеждало безнадеждно, докато кметът не намерил изход.

— Смятам — рекъл той, — че можем да съберем пари и да платим на стопанина хамбара с всичко, каквото се намира в него: жито, слама и сено. После ще подпалим сградата и ще изгорим с нея и страшния звяр. Не бива да се скъпим.

Всички се съгласили. Подпалили хамбара от четирите страни и с нея изгоряла горката кукумявка.

Който не вярва, да отиде там и да попита.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.